

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзп 238/06
13.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића и Драгана Јоцића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву осуђеног и његовог браниоца адв. АБ за испитивање законитости правноснажних пресуда Општинског суда у Чачку К. 702/03 од 26.5.2005.године, и Окружног суда у Чачку Кж. 491/05 од 28.12.2005.године, после седнице већа одржане у смислу члана 431. ЗКП, у присуству браниоца, дана 13.11.2006.године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев осуђеног АА и његовог браниоца за испитивање законитости правноснажних пресуда, па се УКИДАЈУ правноснажне пресуде Општинског суда у Чачку К. 702/03 од 26.5.2005.године и Окружног суда у Чачку Кж. 491/05 од 28.12.2005.године и предмет враћа првостепеном, Општинском суду у Чачку на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Чачку К. 702/03 од 26.5.2005.године, АА оглашен је кривим због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53. став 1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци.

Одлучујући о жалбама оптуженог и браниоца, Окружни суд у Чачку је пресудом Кж. 491/05 од 28.12.2005.године, уважио жалбе само у погледу одлуке о казни и за извршено кривично дело из члана 53. став 1. КЗ РС осудио АА на казну затвора у трајању од шест месеци а у преосталом делу жалбе одбио као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда осуђени и његов бранилац поднели су захтев за испитивање њихове законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. и тачка 7. ЗКП као и због повреде права осуђеног на одбрану и у жалбеном поступку са предлогом да се првостепена и другостепена пресуда укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктр.І 1845/06 од 1.8.2006.године поднео је одговор да је захтев за испитивање законитости правноснажних пресуда неоснован те да га треба одбити.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу члана 431. став 5. ЗКП, у присуству браниоца оптуженог адв.АБ и у одсуству осуђеног који је о седници већа према изјави браниоца уредно обавештен, размотрио све списе предмета са правноснажним пресудама чије се испитивање законитости захтева, па је по оцени навода из захтева нашао:

Основано се у захтеву осуђеног и његовог браниоца указује да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, с обзиром да је заснована на доказу на коме се не може заснивати, због чега се ни чињенично стање за сада не може прихватити као правилно и потпуно утврђено нити се може са сигурношћу испитати правилност и законитост наведене одлуке.

Наиме, првостепени суд је у разлозима пресуде на страни 3 у другом ставу навео да је на основу извештаја СУП-а Чачак од 7.10.2004.године и на основу службене белешке од 29.6.2003.године утврђено да су овлашћена лица СУП-а Чачак интервенисала по пријави оштећеног а поводом напада од стране оптуженог којом приликом су му нанете тешке телесне повреде због чега је против оптуженог поднета прекршајна и кривична пријава, а да се из службене белешке утврђује да је оптужени критичном приликом багреновим дрвеним коцем дужине од око 2 метра задао више удараца оштећеном наневши му тешке телесне повреде. Како према одредби члана 18. став 2. ЗКП судске одлуке не могу бити засноване на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са одредбама овог законика, другог закона, устава или међународног права а из цитираних разлога првостепеног суда несумњиво произилази да су обавештења која су прикупили радници СУП-а Чачак а која су садржана у наведеном извештају од 7.10.2004. године и службеној белешци од 29.6.2003.године, коришћена као доказ и поред начелног става ЗКП да обавештења која у преткривичном поступку прикупе органи полиције не могу бити коришћени као доказ у кривичном поступку односно да се на обавештењима добијеним од органа унутрашњих послова пресуда не може заснивати (осим изузетка у члану 226. став 9. ЗКП о чему овде није реч) па се сва таква обавештења морају изложити из списка

Закон о тому суду није релативан, па се сва таква обавештења морају подвргнути изјасноса.

Како је првостепена пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати то је првостепеном пресудом учињена апсолутно битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, а како је другостепени суд, осим у делу одлуке о казни, потврдио првостепену пресуду са наведеним недостацима на које је био обавезан да пази и по службеној дужности, то је другостепеном пресудом учињена иста повреда закона. Стога је Врховни суд уважио захтев осуђеног и његовог браниоца, укинуо наведене пресуде и предмет враћа Општинском суду у Чачку на поновно одлучивање.

Из изнетих разлога на основу члана 432. у вези члана 425. став 1. ЗКП одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Драгана Јеврић, с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СР